

hold. Jeg skal saaledes nævne en Enke, der har 5 Børn, hvoraf de 3 er i Alderen 5—12 Aar og de 2 i Alderen 12—14 Aar. Der er udbetalt denne Enke en samlet Understøttelse af 720 Kr. om Aaret. For enhver god Kvinde er det jo det første og bedste at være en god Moder for sine Børn og give dem en god Opdragelse, saaledes at de bedst muligt kan være i Stand til senere hen at klare sig i Kampen for Tilværelsen; og en saadan Kvinde vil i mange Tilfælde, længe før hun er blevet 60 Aar, være udslett, saaledes at det endog vil være vanskeligt for hende at holde sig fri af det offentlige Fattigvæsen i de Aar, i hvilke hun ikke maa modtage Fattighjælp, hvis hun skal være berettiget til Alderdomsunderstøttelse fra 60 Aars Alderen. Og Enkernes Stilling her i Landet har i Krigens Tid ikke været den bedste; Pristallet er under Krigen naaet helt op til 264, medens Enkernes Understøttelse til deres Børn kun er forøget med 100 pCt. Venstre har i hvert Fald ikke været Foregangsparti i Henseende til at skabe nogenlunde gode Kaar for disse Enker. Jeg maa maaske erindre om, at dette høje Ting vedtog et Forslag til en Enkebørnslov, der bød Enkerne helt anderledes gode Understøttelser end dem, de opnaar i dette Øjeblik. Dette Lovforslag blev enstemmigt vedtaget i dette høje Ting. Det blev anbefalet af Ordførerne for samtlige 4 Partier og gik til Landstinget, men blev der standset, og Enkerne fik kun en Forøgelse af deres Understøttelse paa 100 pCt., medens Pristallet var gaaet helt op til 264. Der har fra vort Partis Side i Landstinget et Par Gange været stillet Forespørgsel angaaende dette Forhold, og for ganske nylig har Landstingsmand Steincke fremsat en Forespørgsel om, hvad Indenrigsministeren agtede at foretage sig med Hensyn til en Ændring i Enkeloven, som maa siges at være i højeste Grad tiltrængt.

Jeg skal nævne nogle ganske enkelte Eksempler fra Nyborg. Der findes i Nyborg 138 enligstillede Kvinder, for største Delen Enker, som falder ind under den nugældende Alderdomsunderstøttelseslov. Disse 138 Kvinder faar en gennemsnitlig Understøttelse paa 728 Kr., men efter det nu foreliggende Lovforslag vil de efter Skala I kun kunne opnaa 624 Kr.; 48 eller ca. en Trediedel af disse Kvinder er tilgaaet før deres 65de Aar, og de vil fremtidig kun kunne faa 480 Kr. Tager man Skala II, bliver Forholdet endnu grellere, idet de da vil faa en Understøttelse paa henholdsvis 546 og 420 Kr., efter som de har meldt sig efter eller før det 65de Aar. Det

ærede Medlem Hr. Rode gjorde opmærksom paa, at man i Fremtiden vil faa 2 Klasser Aldersrentenydere, de privilegerede og de uprilegerede. Disse Kvinder i Nyborg, som har været saa heldige nu at faa Alderdomsunderstøttelse, og som nu gaar ind under Aldersrenten, vil i Kraft af Overgangsbestemmelsen faa 728 Kr. i Aldersrente, medens de Kvinder, der senere kommer til, kun vil faa højst 624 Kr. eller 104 Kr. mindre. Disse Kvinder kan sikkert ikke forstaa, at der er Forskel paa dem og de Kvinder, som tidligere har faaet Understøttelse, særlig naar henses til, at denne Lov skulde gælde for at være et Fremskridt. Der findes i Nyborg i alt 291 alderdomsunderstøttede Personer, 46 eller 16 pCt. af disse er ikke fyldt 65 Aar, og af samtlige alderdomsunderstøttede har 33 pCt. meldt sig inden deres 65de Aar. Jeg er af den Overbevisning, at hvis man vil anstille en Beregning over, hvilke Udgifter Aldersrenteloven vil medføre, vil de Beregninger, jeg har anstillet for Nyborgs Vedkommende, sikkert i det væsentlige passe ogsaa paa den øvrige Del af Landet, og at dømme efter de Tal, jeg i Gaar hørte den højtærede Indenrigsminister oplæse, har jeg nogen Grund til at tro, at de af mig nævnte Tal ogsaa er Gennemsnitstallene for det øvrige Land. Det vil sige, at 33 pCt. i Fremtiden vil gaa ud, og selv om der ogsaa kommer nogle nye til, vil sikkert det Antal, som bliver udelukket, være mindst lige saa stort som det Antal, der kommer til efter den nye Lov, der jo giver større Frihed med Hensyn til Indtægts- og Formuegrænser end den nugældende Alderdomsunderstøttelseslovgivning. Hvis man ikke fra Regeringspartiets Side vil give Aldersrente fra det 60de Aar, vilde det efter min Mening have været rimeligst, om man i alt Fald havde ladet Aldersrenteloven løbe i Fortsættelse af Invalidforsikringsloven, saa at Aldersrenten begyndte ved det 62de Aar. Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen fremsatte i Gaar et Forslag om at lade Invalidforsikringen løbe til det 65de Aar, til det Tidspunkt, da man kunde begynde at faa Aldersrente. Det vilde selvfølgelig ogsaa være et Fremskridt, men jeg anser ikke dette for tilstrækkeligt. Det mest rigtige og mest konsekvente vilde være i alt Fald at lade Aldersrenteloven gaa i Fortsættelse af Invalidforsikringsloven, og det 62de Aar er i hvert Fald bedre som Grænse end det 65de.

Jeg skal dernæst sige et Par Ord om Inddelingen i de forskellige Satser. Da den højtærede Minister forelagde Lovforslaget,